

DÁVID KIRÁLY

A 27-es zsoltár

(מְהִירָא דָּוִד יְרֵאָה וְהָיָה יְשׁוּעָה לְדָוִד)

1 *Megírva DáViD által:*

*iSTeN, világosság és szabadulás,
félnem kell?*

*iSTeN, életvédő bástya,
rettegnem kell?*

2 *Amikor a gonoszok közelegtek ellenem,*

hogy a testemet egyék,

a szorongatóim és ellenségeim –

ők botlottak és ők estek.

3 *Bár tábor áll ellenem,*

nem félek.

Bár háború támad ellenem,

mégis bizakodom.

4 *Egyet kérek iSTeNtől,*

azt keresem:

minden napján életemnek

iSTeN házában lakbatást,

hogy lássam kedvességében őT,

hogy kutakodhassam palotájában.

5 *Elzár menedékében*

a megveszekedett napokon,

elbújtat sátrának rejtekén,

sziklára menekít engem.

6 *És most magasabban hordhatom fejem*

sok-sok ellenségemnél.

Sátra alatt ujjongva áldozom

énekekkel és zsoltárral iSTeNnek.

7 *Hallgasd meg, uRam, hangomat,*

könyörületedért és válaszodért kiáltok!

8 *Beszéltem RóLad a szívemmel,*

kérésedre az aRCodat

kutatom, uRam.

9 *Ne rejtsd el hát tőlem,*

még ha bosszantó szolga is vagyok!

Segítőm voltál, most már tarts ki mellettem,

legyél szabadulásom iSTeNe.

10 *Ha apám és anyám el is hagynak,*

az úR befogad engem.

- 11 Légy útmutatóm, uRam,
ne vigyen félre az ösvény,
mert sokan figyelik lépteimet.
- 12 Ne vess szorongatóim torkába!
Mert hazug szájak támadtak ellenem,
és törvénytelen tanúk.
- 13 Hittem, hogy meglátom az uRat az élők között.
- 14 Vársz iSTeNre!
Erős vagy és bátorodó szívű!
Csak azért is vársz az úRra!

A 32-es zsoltár

(דָּוִד לִיקְשָׁם עֲשֵׂה-יְיָ יִישׁוּב יְרֵשָׁא: דָּאֲשָׁא יִסְכֵּי)

- 1 DáViD
elmélkedése.
- Boldog az, aki felmentetett hűtlenségből,
akinek más dolgok elfedték vétkeit.*
- 2 Boldog az, akit JaHVe nem lát bűnösnek,
és lelkében csakugyan nincs csalárdság.
- 3 Hallgatásomért csontjaim megritkulnak,
hiába a mindennapok orozlánordítása.
- 4 Rám nebezül kezed nappal és rám nebezül éjszaka,
kiégek alatta, mint nyár alatt a mező.
Szelá.
- 5 Vétkeimet tudtodra adtam,
bűnösségemet nem takargattam.
Mondtam:
*Hűtlenségemről JaHVénak vallok.
És Te vétkeimet kipöccintetted a bűnök közül.*
Szelá.
- 6 Hát imádkozzanak a kegyesek, mikor összezúzatnak,
mikor a nagy víz kicsap a partjára, és elvág mindenkit TőLed.
- 7 Te vagy a rejtekhely,
szorongatástól őrzöl,
körülvesszel, hogy megszabadíts.
Szelá.
- 8 Hadd oktassalak és tanítsalak ki, melyik úton járj,
tanácsom és szemem rajtad lesznek.
- 9 Ne legyetek esztelen lovak,
ostoba öszvérek,

kiket zabla és kantár kell irányban tartson,
különben örökre távol maradnak.
10 A gonosz csupa fájás,
de aki JaHVéban bíz, kegyelem veszi körül.
11 Örvendezetek az úRban igazak, és ujjongjatok,
vidítsátok az egyenes szívűeket.

VÖRÖS ISTVÁN FORDÍTÁSA*

JOHN MILTON
Elveszett Paradicsom

(PARADISE LOST)

IV. ÉNEK

A Sátán kijutott a Pokolból, átkelt a Káosz ősi birodalmán, behatolt a Teremtett Világba, és most bosszúterveket sző. Az Univerzum és az Édenkert nagyszerűségét szemlélve visszaidézi hajdani, mennyei dicsőségét – és egy pillanatra mintha meg-
inogna.

Ó,¹ ha most az a figyelmeztető hang,
amit az Égből kiáltani hallott 2
ő,² aki látta az Apokalipszist, 2
mikor másodszer leverték a Sárkányt,
és az dühöngve jött, hogy bosszút álljon
az embereken: „jaj a földlakóknak!” 5
bárcsak figyelmeztette volna most, 6
még jó időben az ősszüleinket, 6
hogy a titkos ellenségük³ elindult,
meneküljenek, és akkor talán 8
a halálos csapdát elkerülik. 8
Mert most a Sátán lángoló dühvel 9
jött le, most előszörre mint kísértő 9
– majd később az ember vádlója⁴ lett –, 10
hogy az ártatlan, gyenge emberekre
zúdítsa annak az első csatának⁵ 12
a csődjét, és Pokolba repülését. 12
De nem örül a messziről jövő, 13
megfélemlíthetetlen lendületnek; 13
a hencegésre sincs éppen oka.

* A szerző köszönetet mond Balogh Csabának a nyersfordításokért és magyarázatokért, valamint Visky Andrásnak és Zalatnay Istvánnak.